

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6Co/73/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7612211079
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viktória Midová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2013:7612211079.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viktórie Midovej a sudcov JUDr. Alexandera Husivargu a JUDr. Gizely Majerčákovej, v právnej veci žalobkyne : N. Š., bytom v L., L. XXX/XX, proti žalovanému : Y.. H. L., súdny exekútor, so sídlom vo L., I. XX, zast. JUDr. Mikulášom Buzgóm, advokátom so sídlom v Košiciach, Štúrova 20, v konaní o vylúčenie veci z exekúcie, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves, č.k. 7C 39/2012-21 zo dňa 26.9.2012

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žalobkyňa je povinná nahradiť žalovanému trovy odvolacieho konania vo výške 37,63 € a tieto zaplatiť k rukám jeho právneho zástupcu JUDr. Mikuláša Buzgó do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Spišská Nová Ves (ďalej len súd prvého stupňa) rozsudkom zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala vylúčenia veci - notebooku M. z exekúcie vedenej u súdneho exekútora Y.. H. L. pod sp.zn. Ex 33/12. Zaviazal žalobkyňu zaplatiť žalovanému trovy konania v sume 132,64 € na účet JUDr. Mikuláša Buzgó do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Rozhodol tak s poukazom na ust. § 55 ods. 1, 2 zák. č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len Exekučný poriadok) s odôvodnením, že žalobkyňa nesprávne označila pasívne legitimovaný subjekt, keď namiesto oprávneného ako žalovaného označila súdneho exekútora Y.. H. L., ktorý predmetnú exekúciu vykonáva. Oprávneným, v prospech ktorého sa vykonáva exekúcia v konaní Ex 33/2012, je R. T..

Po vyhlásení rozsudku žalobkyňa písomným podaním doručeným súdu dňa 5.10.2012 zobrala žalobu späť.

Po doručení rozsudku žalobkyňa v zákonnej lehote podala proti tomuto rozsudku odvolanie a navrhla napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. V dôvodoch odvolania namietala, že súd rozhodol v jej neprítomnosti, hoci sa z neúčasti dňa 26.9.2012 ospravedlnila z dôvodu práceneschopnosti, a preto jej nebolo možné preukázať svoj nárok. Keďže vec vlastnícky jej patriacu jej „zhabal“ Y.. H. L., označila ho ako žalovaného a má za to, že spravila správne. Z týchto dôvodov navrhla rozsudok zrušiť.

Žalovaný sa k podanému odvolaniu nevyjadril (odvolanie bolo doručené právnomu zástupcovi žalovaného dňa 4.12.2012 - poznámka odvolacieho súdu).

Vzhľadom na skutočnosť, že písomným podaním doručeným krajskému súdu dňa 18.3.2013 žalovaný nesúhlasil so späťvzatím žaloby, Krajský súd v Košiciach uznesením č.k. 6 Co 73/2013-43 zo dňa 8.4.2013 nepripustil späťvzatie žaloby a pokračoval v konaní.

Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd prejednal odvolanie žalobkyne ako podané včas a oprávnenou osobou bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p. v rozsahu danom ust. § 212 ods. 1, 3 O.s.p. a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov (§ 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p., § 205 ods. 2 písm. d/ a f/ O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobkyne nie je možné vyhovieť.

Rozsudok je vo výroku vecne správny, preto ho odvolací súd v zmysle ust. § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 8.10.2013 o 10.50 hod. v pojednávacej miestnosti č.dverí 202/II. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené dňa 1.10.2013 na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 156 ods. 1, 3 O.s.p.

Podľa obsahu odvolania žalobkyňa namieta odvolacie dôvody podľa ust. § 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p., t.j. že postupom súdu jej bola odňatá možnosť konať pred súdom a ďalej odvolacie dôvody podľa ust. § 205 ods. 2 písm. d/ a f/ O.s.p., t.j. že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolací súd v prejednávanej veci dospel k záveru, že tieto odvolacie dôvody nie sú naplnené.

Rozhodnutiu súdu nemožno vytknúť nedostatočné zistenie skutkového stavu, ani že by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov nevyplynuli a ani nevyšli za konania najavo, že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne, že by výsledok jeho hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 133 až § 135 O.s.p., alebo že by na zistený skutkový stav aplikoval nesprávne zákonné ustanovenia alebo použité zákonné ustanovenia nesprávne vyložil. Rozsudok vo veci nie je ani nepreskúmateľný a nebola zistená ani iná vada, ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Súd prvého stupňa vykonal vo veci dokazovanie v dostatočnom rozsahu a náležite zistil skutkový stav, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa ust. § 132 O.s.p., z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie, zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver, preto odvolací súd jeho rozsudok ako vecne správny podľa ust. § 219 O.s.p. potvrdil.

Vecne správne a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody napadnutého rozsudku, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Predmetom konania je žaloba o vylúčenie veci z exekúcie vedenej pred súdnym exekútorom Y. H. L. pod sp.zn. Ex 33/2012, kde oprávneným je R. T., bytom v Hrabušiciach a povinnou je Y. Š.Á. - H. so sídlom v L. a exekúcia je vedená pre vymoženie 11.169,90 € s príslušenstvom na základe platobného rozkazu Okresného súdu v Spišskej Novej, č.k. 5 Ro 95/2012 zo dňa 30.3.2012. Konkrétne sa žalobkyňa domáha vylúčenia notebooku zn. M. z vyššie uvedenej exekúcie s odôvodnením, že ide o hnuiteľnú vec,

ktorá nie je vlastníctvom povinnej, ale tento notebook nadobudla do svojho vlastníctva v roku 2010 a dôvodiac, že táto vec bola poňatá dňa 30.5.2012 do súpisu súdnym exekútorom Y. H. L., označuje ako žalovaného súdneho exekútora Y. H. L..

Právo na vec, ktoré nepripúšťa exekúciu, môže tretia osoba uplatniť voči oprávnenému na súde návrhom na vylúčenie veci z exekúcie podľa osobitného predpisu (§ 55 ods. 1 Exekučného poriadku).

Vyššie citované zákonné ustanovenie vyjadruje jednu zo základných zásad exekučného konania, a to zásadu, podľa ktorej oprávnený má byť uspokojený výlučne z majetku povinného. Nemožno totiž vylúčiť, že úkony exekútora postihujú aj veci, ktoré nepatria povinnému, ale svedčí im právo tretej osoby, voči ktorému je exekúcia neprípustná. S pravidla pôjde o vlastnícke a spoluvlastnícke právo tretej osoby. Ak teda exekútor zahrnie do súpisu vec, ktorá vlastnícky patrí inej osobe než povinnému, môže sa táto tretia osoba vylučovacou (excindačnou) žalobou domáhať vylúčenia veci z exekúcie voči oprávnenému.

Na vylučovaciu žalobu je aktívne legitimovaná iba tretia osoba a pasívna legitimácia prislúcha oprávnenému.

Vecná legitimácia je stav vyplývajúci z hmotného práva a má ju ten, kto je podľa hmotného práva nositeľom uplatneného práva alebo povinnosti. Nedostatok aktívnej alebo pasívnej legitimácie vedie k zamietnutiu žaloby. Nedostatok pasívnej vecnej legitimácie znamená, že podľa hmotnoprávných ustanovení žalovaný nie je subjektom tvrdenej povinnosti a žaloba proti nemu preto nemôže byť úspešná.

Hmotnoprávna legitimácia (vecná legitimácia aktívna alebo pasívna) je vyjadrením korelačného vzťahu medzi subjektmi určitého právneho vzťahu zakladajúceho vzájomné práva a povinnosti tak, že určitému právu na strane jednej svedčí povinnosť na strane druhej, čo má vecný dopad na výsledok sporu v podobe vydania meritórneho rozhodnutia (porovnaj napr. R 34/1993).

Keďže v prejednávanej veci predmetom sporu je vylúčenie veci z exekúcie, je potrebné otázku aktívnej a pasívnej vecnej legitimácie posudzovať podľa vyššie citovaného ustanovenia § 55 ods. 1 Exekučného poriadku, v zmysle ktorého právne posudzoval vec aj súd prvého stupňa.

Z vyššie citovaného ustanovenia § 55 ods. 1 Exekučného poriadku vyplýva, že pasívne legitimovaným v konaní o vylúčenie vecí z exekúcie je iba oprávnený a keďže v prejednávanej veci žaloba smeruje proti súdnemu exekútorovi, ktorý nie je nositeľom povinnosti korešpondujúcej právu žalobkyne, nemal súd prvého stupňa inú možnosť, ako žalobu z dôvodu nedostatku pasívnej legitimácie žalovaného zamietnuť.

Z vyššie uvedených dôvodov je jeho rozhodnutie vecne správne a z hľadiska uplatnených odvolacích dôvodov v zmysle ust. § 205 ods. 2 písm. d/ a f/ O.s.p. je odvolanie žalobkyne nedôvodné.

Pokiaľ ide o namietaný odvolací dôvod v zmysle ust. § 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p., teda že v konaní došlo k vade spočívajúcej v tom, že žalobkyňa bola postupom súdu odňatá možnosť konať, keď rozhodol v jej neprítomnosti, hoci v tom čase bola práceneschopná, odvolací súd uvádza, že ani tento odvolací dôvod nebol naplnený.

Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie procesne nesprávny postup súdu priečiaci sa zákonu alebo inému všeobecne záväznému právnomu predpisu, ktorý má za následok znemožnenie realizácie procesných práv účastníka občianskeho súdneho konania.

O odňatie možnosti konať pred súdom ide aj v prípade, že súd prejedná vec a rozhodne v prítomnosti účastníka, hoci na to nie sú splnené podmienky v zmysle ust. § 101 ods. 2 O.s.p.

Súd pokračuje v konaní, aj keď sú účastníci nečinní. Ak sa riadne predvolaný účastník nedostaví na pojednávanie ani nepožiadala z dôležitého dôvodu o odročenie, môže súd vec prejednať v neprítomnosti takého účastníka; prihladne pritom na obsah spisu a doposiaľ vykonané dôkazy (§ 101 ods. 2 O.s.p.).

Z vyššie citovaného zákonného ustanovenia vyplýva, že ak sa riadne predvolaný účastník nedostaví na pojednávanie a ani nepožiadala z dôležitého dôvodu o odročenie, môže súd vec prejednať v jeho neprítomnosti.

O takýto prípad ide aj v prejednávanej veci.

Z obsahu spisu vyplýva, že predvolanie na pojednávanie nariadené na deň 26.9.2012 bolo doručené žalobkyňi doporučené dňa 12.9.2012, teda v lehote v zmysle ust. § 115 ods. 2 O.s.p.

V deň pojednávania dňa 26.9.2012 bolo súdu doručené ospravedlnenie žalobkyne z neúčasti na pojednávaní, v ktorom žalobkyňa požiadala o ospravedlnenie neúčasti z dôvodu práceneschopnosti. Doklad o práceneschopnosti nepriložila.

Z vyššie uvedeného je zrejmé, že žalobkyňa nielenže nepreukázala svoju práceneschopnosť ako prekážku brániacu jej zúčastniť sa pojednávania, čo znemožnilo súdu prvého stupňa posúdiť existenciu dôvodu neúčasti žalobkyne na pojednávaní, ale ani nepožiadala o odročenie pojednávania z tohto dôvodu. Takto boli splnené podmienky preto, aby súd pokračoval v konaní v neprítomnosti žalobkyne v zmysle ust. § 101 ods. 2 O.s.p. a pokiaľ vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti žalobkyne na pojednávaní dňa 26.9.2012, nedošlo týmto jeho postupom k odňatiu práva žalobkyňi konať pred súdom.

Z vyššie uvedeného je zrejmé, že nebol naplnený ani odvolací dôvod v zmysle ust. § 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p.

Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny, vrátane výroku o trovách konania účastníkov potvrdil v zmysle ust. § 219 ods. 1 O.s.p.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p.

Žalobkyňa bola v odvolacom konaní neúspešná, preto jej vznikla povinnosť nahradiť trovy odvolacieho konania úspešnému žalovanému. Tieto pozostávajú z trov právneho zastúpenia za jeden úkon právnej služby - vyjadrenie nesúhlasu so späťvzatím žaloby zo dňa 18.3.2013 vo výške 30 € v zmysle ust. § 11 ods. 1 písm. a/ vyhl. č. 655/2004 Z.z. v spojení s ust. § 14 ods. 8 a § 14 ods. 3 písm. d/ cit. vyhl., t.j. vo výške 1/2 základnej sadzby tarifnej odmeny, vychádzajúc z výšky tarifnej odmeny 1/13 výpočtového základu, t.j. 60,07 €, keďže vyjadrenie nesúhlasu so späťvzatím nie je podaním vo veci samej, za ktoré by prislúchala odmena vo výške základnej sadzby a ide o úkon, ktorý svojou povahou a účelom najbližšie je úkonu uvedenému v § 14 ods. 3 písm. b/ - odvolanie proti rozhodnutiu, ak nejde o rozhodnutie vo veci samej. Za tento úkon patrí aj režijný paušál, ktorý právny zástupca uplatnil vo výške 7,63 €, spolu trovy právneho zastúpenia predstavujú 37,63 € (30 € + 7,63 €), ktoré v zmysle ust. § 149 ods. 1 O.s.p. je žalobkyňa povinná zaplatiť k rukám právneho zástupcu žalovaného JUDr. Mikuláša Buzgó do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach jednohlasne (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.